

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
UNIVERSITY OF NOVI SAD

ВРХУНСКИ РЕЗУЛТАТИ 2021.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Објављен рад: Jovanović, V., Molenaar, D., Gavrilov-Jerković, V., & Lazić, M. (2021). Positive Expectancies and Subjective Well-Being: A Prospective Study Among Undergraduates in Serbia. *Journal of Happiness Studies*, 22, 1239-1258.

Journal of Happiness Studies

Вељко Јовановић, ванредни професор; Весна Гаврилов-Јерковић, редовни професор; Милица Лазић, научни сарадник

Ова лонгитудинална студија имала је два главна циља: (1) да истражи симултане и проспективне везе између позитивних очекивања и субјективног благостања; и (2) да испита да ли однос између негативних животних догађаја и субјективног благостања зависи од позитивних очекивања. Наша главна хипотеза је била да ће и оптимизам и општа самоефикасност предвиђати субјективно благостање, истовремено и лонгитудинално, пошто ове две врсте позитивних очекивања деле заједничке когнитивне и мотивационе процесе (нпр. оба су усмерена ка циљу и оријентисана на будућност) и за оба су истраживања показала да су јаки предиктори благостања (нпр. Ранд, 2018). Такође, очекивали смо реципрочну везу између позитивних очекивања и субјективног благостања, односно да ће више благостање бити повезано са вишим нивоима позитивних очекивања током времена. Поред тога, претпоставили смо да би позитивна очекивања модерирали односе између негативних животних догађаја и субјективног благостања, тако да би везе између негативних животних догађаја и благостања биле слабије међу појединцима који пријављују виши ниво оптимизма и самоефикасности. Укупно 367 студената основних студија из Србије (M = 21,57 година) је попунило мере коришћене у овом истраживању у три временске тачке. Резултати анализе путање су показали да је оптимизам у истим временским тачкама повезан са свим индикаторима субјективног благостања, док је самоефикасност имала конзистентну повезаност у

истим временским тачкама само са позитивним афектом. Позитивна очекивања су генерално били слаби проспективни предиктори субјективног благостања, с тим виши нивои оптимизма у тачки 2 (6-месечно праћење) предвиђају више нивое задовољства животом у тачки 3 (2-годишње праћење) и виши нивои Самоефикасности у тачки 2 предвиђају већи позитиван афекат у тачки 3. Добијени су и резултати који иду у прилог обрнутој узрочности, виши позитивни афекат у тачки 1 и тачки 2 предвиђа виши ниво оптимизма и самоефикасности у каснијим мерењима. Позитивна очекивања нису ублажила однос између негативних животних догађаја и субјективног благостања. Наши резултати сугеришу да се налази крос-секционих студија о односу између позитивних очекивања и субјективног благостања не могу генерализовати на лонгитудиналне податке и да би узрочни допринос позитивних очекивања субјективном благостању могао бити прецењен.